

22. évközi vasárnap

Bevezetés

Jézus a mai evangéliumban az edények külső, rituális tisztaságával szemben, a szív tisztaságának fontosságát hangsúlyozza. Mi mennyire tartjuk fontosnak szívünk tisztaságát minden más külső tisztasággal szemben. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirié litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg a szívünk mélyén fakadó rossz gondolatokat. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg az ajkunkat elhagyó bűnös szavakat. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Add, hogy csak szívből fakadó nemes tiszta gondolatokat váltsunk valóra mindig! Uram irgalmazz!

Evangélium után

Az Úr Jézus szavaira emlékeztetve, visszakérdezek. Tényleg: Minden rossz belülről, a szívből származik? És csak a rossz?

Az ember belső világát nem lehet pontosan feltérképezni. Óvatosan és fenntartásokkal kell fogadnunk azokat a kísérleteket, amelyek megpróbálják osztályozni az embereket. Ez már azért sem lehetséges, mivel minden ember egyetlen példányban létezik. Nem élt belőlem, belőled, velem, veled mindenben azonos ember korábban, és most sem él, s a jövőben sem fog. S miként a fán sem nő két egyforma levél, úgy az emberiség fáján sem lesz két egyforma ember.

Egyedül Isten tudja, hogy mi, illetve ki lakik az emberben. Koráb-

ban azt hittük, hogy pl. a homo-szexualitás erkölcsi probléma. Ma már az azt gyakran körülvevő cirkusz ellenére is, inkább azt, hogy génbiológiai. Belső világunkat mély vizű tóhoz hasonlíthatjuk. Felszíne alkotja tudatvilágunkat, és alatta rejtőzik tudatalatti világunk tartománya. A biblikus szóhasználat ezt a belső világunkat a szív fogalmával foglalja össze. Innen erednek jó vagy rossz gondolataink. Mindannyian tapasztaljuk, hogy társbérletben lakik bennünk a jó a rosszal, az igaz a hamissal. Szívünk mélyéből ezért törnek fel erényes és bűnös gondolatok és vágyak.

A modern lélektan ezeket a jelenségeket biológiai tényezőkkel, gén adottságokkal, rosszul keresztezett kromoszómákkal magyarázza. A keresztény erkölcstan nem vonja kétségbe ezeket. Mégis azt tartja, hogy korlátozott szabadságunk, Isten kegyelmével, rendet teremthet belső világunk kaotikus kavargásában.

S ott van bennünk is, sok esetben, a külsőségekkel megelégedő vallásosság. A mai evangéliumi szakasz erre a külsőségekre szorítózkodó vallásosságról mond igen kemény ítéletet. Jézus elmarasztalja azokat a szokásokat, amelyek mögül hiányzik a hit és a szeretet.

Az Ószövetségben igen komolyan vették az úgy nevezett rituális tisztaságot. Az előírt mosakodásokat, az edények öblítését, a halottaktól való tartózkodást, stb. Mindezek önmagukban helyes gyakorlatok lehetnek, sőt népegészségügyi és nemzetfenntartás szempontjából nagyon is fontosak.

A zsidó nép fiai és leányai kínos gonddal ügyeltek a tisztasági előírások megtartására, de a lelki tisztasággal keveset törődtek.

Ez a külsőséges, látszatvallásosság szemet szúrt a lélek mélyére látó Jézusnak. Nem akarta elvetni az ősi hagyományokat, de hangsúlyozni kívánta a belső, szívbeli tisztaság elsőbbségét.

Amikor a farizeusok szemrehányást tesznek Jézusnak, tanítványai ősök hagyományai elhanyagolásáért, nem maradt adós a megfelelő válasszal. Izajás szavait idézi: „ez a nép ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem.”

Sajnos ez a vád ránk is, ezeket az igéket hallókra is vonatkozhat. Gondoljunk csak arra, hogy jóllehet megtartunk bizonyos vallási szabályokat, de nincs semmi hatással életünkre. Gépiesen elhadarunk bizonyos imákat, vasárnap lélek nélkül, minden különösebb összeszedettség nélkül veszünk részt a szentmisén. Szokásból megkereszteltetjük gyermekeinket. Szokásból elsőáldozáshoz vagy bérmáláshoz vezetjük.

De ebben a szokásban is könnyen törés állhat be, és pozitív irányú fordulat következhet be. Hiszen mindenki tudja, hogy a Parlament 2011. december 19-én hagyta jóvá, hogy az állami általános iskolában az erkölcsstan óra, a kötelező tanórai foglalkozások része lesz, jövőre.

Több mint 60 év után, óriási fegyvertény volt ez a kormány részéről. Várakozással tekintünk e tantárgyak tanítása, illetve hatása elé. Hisszük, hogy olyanokká nevelik őket, akiknek szívében, mai evangéliumra utalva, csak nemes jó gondo-

latok születnek, és tiszta szavak hagyják el ajkukat. Szeretnénk, ha pedagógusaink nemcsak formailag, külsőleg tennének eleget e tárgy tanításának, hanem felkészülten, szívvel és lélekkel. Hogy büszkék lehessünk rájuk, és a rájuk bízott kincseinkre, gyermekeinkre.

Mindig fennáll annak a veszélye, hogy csak formailag teszünk eleget kötelességeinknek, és megállunk a külsőségeknél, és megfelelkezünk a lényegesről. A szív és lélek elmélyedéséről.

Belső világunk elrendezéséhez, vallásosságunk bensőségessé tételéhez, elengedhetetlen az elmélkedési (gondolkodási) lehetőség, a csend.

Úgy elgondolkodom még a mai fiatalok jobbik részének a magatartásán is, akik szeretnek kirándulni, hegyek s völgyek közé, de kirándulásuk alkalmával is, az erdőben is walkmanukat hallgatják. Vajon miért teszik ezt? Talán félnek, hogy meghallják a lombok suttogását, a madarak énekét, az erdők sokféle nesztét? Talán félnek, hogy az erdő csendjében szembesülniük kell önmagukkal?

Változtassunk eddigi magatartásunkon, s többet foglalkozzunk szívünk nemesítésével, s őszintén, ne csak ajkunkkal, hanem szívünkkel is dicsőítsük Istent. S szívvel-lélekkel tegyük a jót, nemcsak akkor, amikor látják az emberek, hanem akkor is, amikor nem látják, titokban is, rejtekben is. Mert a rejtekben is látó mennyei Atya megjutalmaz minket.

Ámen

F. F.